
Herleiv Braut

MINNEORD

SVEIN ARNE HAPNES

STIG HESKESTAD

ASGEIR MEDHUS

JON ARNE SØREIDE

Herleiv Braut døde brått 1. juni 2026.

Han ble født 2. juli 1951 og vokste opp på Braut i Klepp kommune. Den jærsk bakgrunnen preget ham positivt i ett og alt. Etter gymnaset på Bryne ble det medisinstudiet, og han feiret nylig 50-årsjubileum med kullet sitt i Bergen. Turnustjenesten hadde han ved Volda sykehus og på Vigra. Militærtjenesten ble gjennomført som lege på fregatt. Etter en kort periode ved Bergen legevakt flyttet han med familien tilbake til Jæren og begynte på spesialistutdanning i anesthesiologi ved sjukehuset i Stavanger.

Bortsett fra ett års tjeneste ved Haukeland universitetssjukehus arbeidet han ved Stavanger universitetssjukehus som overlege ved anesthesiavdelingen. Arbeidet ved Intensivavdelingen engasjerte ham i særlig grad, men også

tjenesten de senere år som seksjonsoverlege ved øre-nese-hals-seksjonen. Hans ro, vennlighet og milde vesen ble særlig satt pris på av de mange engstelige og utrygge barna ved denne seksjonen.

Herleiv var faglig engasjert og brukte mye tid på faglig oppdatering. I det daglige var det først og fremst raushet, oppmerksomhet og godhet han møtte oss med, både yngre og eldre kolleger og som privatperson. Han var fri for snobberi og selvhøytidelighet. Hans kritikk av den slags var lavmælt – en sjelden gang et lite sukk: «æ det ´kkje uskyldig ...».

Herleiv stortrivdes i samvær med andre mennesker, både de han kjente godt og de helt ukjente. Hans omgjengelighet og alminnelighet gjorde møtet med ham til noe spesielt for alle – et møte som ofte startet eller ble avsluttet med en god bamseklem.

Hans slagord var «me må vera glilde med kvarandre». Dette gjaldt alltid, for alle, uansett. Hans festtaler og sjenerøse bidrag i sosiale sammenhenger var uforglemmelige og uttrykk for et ekte menneskelig engasjement – og en trygg kristen tro.

Noen helseplager skulle Herleiv også oppleve selv. Etter en omfattende kreftbehandling for seks år siden hadde han kommet seg godt videre og var, som alltid, en glad optimist. Med et glimt i øyet sa han: «Life is rough, but we are rougher ...»

Familien var hans trygge base for alt han var og gjorde. Sammen med sin kjære Kristine skapte han et åpent rom for en stor venneflokk. Hans plutselige bortgang er selvsagt tyngst for Kristine og for barna Håvard, Runar og Bodhild, med ektefeller og barnebarn. Men vi er mange som har mistet en kjær kollega og en god venn. I takknemlighet lyser vi fred over Herleivs gode minne.

Publisert: 24. juni 2026. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.26.0437
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.